

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei- Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Gaz” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 29 august 2014, SRL „Orhei-Gaz” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în rezultatul controlului fiscal tematic efectuat la SRL „Orhei-Gaz” a fost întocmit actul de control nr. 5-668280 din 13.06.2014 privind corectitudinea calculării, plenitudinea achitării TVA în buget și restituirea din buget a TVA aferentă investițiilor (cheltuielilor) capitale efectuate în perioadele fiscale septembrie 2011- aprilie 2014.

Concretizează societatea reclamantă că, conform cererii f. nr. din 02.06.2014 depusă și declarațiilor privind TVA, în temeiul art.1011 din Codul fiscal și Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin HG nr.93 din 01.02.2013, suma TVA solicitată spre restituire din buget constituie 1 424 800 lei aferentă investițiilor (cheltuielilor) capitale pentru perioada fiscală septembrie 2011- aprilie 2014, însă, în rezultatul controlului fiscal a fost acceptată spre restituire numai suma totală de 420 000 lei.

Notează că actul de control nr. 5-668280 din 13.06.2014 a fost semnat de către contabilul SRL „Orhei-Gaz” la 16.06.2014, iar în caz de dezacord contribuabilul este obligat să prezinte în scris, în termen de 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexând documentele de rigoare.

Menționează SRL „Orhei-Gaz” că în cazul dat a fost lipsită de dreptul de ași exprima dezacordul cu actul de control în termenul acordat de lege - 15 zile, deoarece

la 25.06.2014 de către IFPS în baza actului de control nr. 5-668280 din 13.06.2014 a fost emisă decizia nr.103 din 25.06.2014 privind restituirea TVA.

Consideră societatea reclamantă că, organul fiscal i-a încălcat flagrant drepturile prin emiterea deciziei nr.203 din 25.06.2014 privind restituirea TVA, prin care s-a dispus restituirea parțială din buget a TVA numai în sumă de 420 000 lei cu încălcarea procedurii de examinare a cazului de încălcare fiscală.

Remarcă societatea reclamanta faptul că, restituirea TVA a fost solicitată aferentă materialelor și serviciilor utilizate pentru efectuarea investițiilor capitale la șase obiecte și anume: gazificarea caselor de locuit din sat. Isacova, sat. Ivancea, sat. Malaesti, sat. Piatra, sat. Jora r-nul Orhei, construcția blocului administrativ sanitar a filialei „Orhei-Gaz” din or. Orhei.

Susține societatea reclamanta că, în perioada 01.09.2011-31.12.2011 SRL „Orhei-Gaz” a efectuat investiții (cheltuieli) capitale la construcția gazoductului și construcția blocului administrativ în sumă totală de 10153473 lei, lucrările de construcție fiind achiziționate de la următorii subantreprenori: SRL „Gazificatorul”, cod fiscal 1002606001433, SRL „Rețele-Gaz”, cod fiscal 1006606006034, SRL „Nobil Construcție”, cod fiscal 1011600007839 și SRL „Tromtehgaz”, cod fiscal 1003600082053. Materialele folosite la construcția gazoductului au fost procurate în totalmente de la SRL „Moldovatrangaz”.

Totodată, a mai indicat reclamanta că, în actul de control, cât și în decizia contestată se indică faptul că, contribuabilul pentru confirmarea volumului procurărilor utilizate la efectuarea investițiilor, a prezentat toate documente justificative de utilizare a valorilor materiale și serviciilor la efectuarea investițiilor (acte de casare a materialelor, acte de îndeplinire a lucrărilor), precum și documentele primare de proveniență a materialelor și serviciilor utilizate în valoare totală de 10 153 473 lei cu suma TVA achitată prin contul de decontare, ce constituie 2 524 609 lei. Însă din decizia nr.203 din 25.06.2014 privind restituirea TVA reiese contrariul și anume că, suma TVA pasibilă restituirii pentru perioada fiscală aprilie 2014 constituie cu 420000 mai puțin decât suma solicitată de SRL „Orhei-Gaz” din cauza neachitării cu furnizorii pe bunurile participante la investiții capitale, cât și din motivul micșorării în rezultatul controlului a sumelor aferente trecerii în cont.

Menționează reclamanta că, în partea constatatoare a deciziei contestate nu sunt indicate clar, circumstanțele care au stat în baza micșorării sumei TVA aferentă restituirii, nu este descrisă încălcarea fiscal, lipsește referirea la normele legale încălcate. Astfel, în actul de control nr.5-668280 din 13.06.2014 privind corectitudinea calculării, plenitudinea achitării TVA în buget și restituirea din buget a TVA aferentă investițiilor(cheltuielilor) capitale efectuate în perioadele fiscale septembrie 2011-aprilie 2014 este indicat că, subiectul impozabil este în drept să treacă în cont suma T. V.A. achitată sau care urmează a fi achitată furnizorului pe valorile materiale, serviciile procurate pe teritoriul țării numai în cazul în care factura fiscală este înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale.

Mai indică SRL„Orhei-Gaz” că nu a informat organul fiscal, conform modului

stabilit de ordinul IFPS nr.1388 din 20.08.2013 Privind modul de prezentare a informației despre facturile fiscale posibile înregistrării în RGEFF, care n-au fost înregistrate sau înregistrate cu depășirea termenului stabilit, despre primirea facturii fiscale neînregistrate în modul corespunzător în RGEFF în termenii stabiliți de Codul Fiscal, încălcarea descrisă a generat majorarea TVA aferentă trecerii în cont pentru perioada fiscală octombrie 2013 cu suma nominalizată.

Specifică reclamanta că, factura fiscală seria FB nr.3965102 din 31.10.2013 eliberată de către SA „Moldovagaz” este înregistrată în evidența contabilă a reclamantului și constituie drept temei pentru solicitarea restituirii din buget a sumei TVA în mărime de 732 414 lei. Așadar, în loc de practicarea activității de întreprinzător, reiese că SRL „Orhei-Gaz” este în mod neargumentat silită să preia funcțiile de administrare fiscală a statului, antrenând astfel din cont propriu resurse financiare și umane semnificative.

Consideră reclamanta că, nu poate purta răspundere pentru neexecutarea obligațiilor fiscale de către o altă întreprindere, deoarece Codul Fiscal prevede, că răspunderea pentru încălcarea fiscală o poartă doar contribuabilul care a comis încălcarea, iar întreprinderea reclamantă nu a săvârșit careva încălcări.

Susține reclamanta că, din momentul achitării sumelor TVA furnizorului SRL „Orhei-Gaz” nu are posibilitate legală de a urmări executarea obligațiilor fiscale de către acesta. Organele fiscale sunt responsabile de asigurarea colectării deplină și în termen a impozitelor și taxelor locale de la contribuabilii obligați a vărsa impozitele și taxele în buget. Mai mult decât atât, factura fiscală la care a făcut referință pârâțul în actul de control eliberată de către SA „Moldovagaz” a fost înregistrată în registrul electronic, fapt indicat de către controlor în act, cu depășirea termenului.

Prin urmare, consideră societate reclamantă că pârâțul fără careva temeieri legale, refuză efectuarea procedurilor legale ce preced acțiunilor de restituire a sumelor aferente facturii fiscale eliberate de către SA „Moldovagaz”, fapt care duce inevitabil la reținerea restituirii a sumelor TVA aferentă investițiilor (cheltuielile) capitale ce îi aparține cu drept de proprietate, care constituie de fapt o încălcare gravă a drepturilor ocrotite de lege.

Solicită reclamanta SRL „Orhei-Gaz” obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat să emită decizia privind restituirea taxei pe valoare adăugată în sumă de 732 414 lei aferentă facturii fiscale seria FB nr.3965102 din 31.10.2013 eliberată de către SA „Moldovagaz”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 17 decembrie 2015, SRL „Orhei-Gaz”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă în sensul declarat.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cît și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „Orhei-Gaz” și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei Gaz” a prezentat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să se decidă obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat să emită actul administrativ privind modificarea Deciziei nr. 203 din 25.06.2014 privind restituirea taxei pe valoare adăugată, în vederea efectuării restituirii sumei TVA din buget în mărime de 732 414 lei aferentă facturii fiscale seria FB nr.3965102 din 31.10.2013 eliberată de către SA”Moldovagaz”, ce a fost solicitată de SRL „Orhei-Gaz”.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21 septembrie a fost expediată recurentului la 03 noiembrie 2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la 16 decembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei Gaz” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei Gaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei Gaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea